

BÁC SĨ JÉRÔME LEJEUNE TÍN HỮU CÔNG GIÁO CHÂN CHÍNH

Sau đây là chứng từ của ông Germain Bertrand, người Pháp, có đứa con trai chậm-trí. Chứng từ làm nổi bật gương mặt cao cả của bác sĩ Jérôme Lejeune (1926-1994), tín hữu Công Giáo Pháp chân chính.

Bác sĩ Jérôme Lejeune được Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II (1978-2005) chỉ định làm vị Chủ Tịch tiên khởi của Hàn Lâm Viện Tòa Thánh bảo vệ Sự Sống thành lập ngày 11-2-1994. Rất tiếc là ngày 3-4-1994, bác sĩ Jérôme Lejeune từ trần hưởng thọ 68 tuổi. Xin nhường lời cho ông Germain Bertrand kể lại diễn tiến câu chuyện xảy ra cách đây 38 năm.

Một ngày cuối tháng 5 năm 1972 bé trai Pierre của chúng tôi mở mắt chào đời. Bé và mẹ bé vẫn còn nằm ở nhà thương. Chiều hôm ấy một bác sĩ cùng với đồng nghiệp đến thăm hai mẹ con. Ông chăm chú quan sát Pierre rồi chỉ vào tai bé và nói với bạn:

- Tôi nghĩ thằng bé bị chứng trisomo!

Thật vậy, những đứa trẻ trisomici thường có vành tai khang-khác dễ nhận ra ngay.

Vị bác sĩ nói nhưng không nghĩ rằng Marie-Elisabeth - hiền thê tôi - nghe và hiểu. Thật ra vào thập niên 1970 từ "trimoso" chưa thông dụng. Thế nhưng hiền thê tôi hiểu hết. Nàng vận hỏi hai bác sĩ và gọi tôi đến. Tôi tức tốc đến ngay. Thật là kinh hoàng! Sợ hãi! Bối rối! Chúng tôi lo âu tự hỏi:

- Phải làm gì bây giờ? Tại Sao? Tại Sao? Làm thế nào hiểu được? Phải phản ứng ra sao?

Vào lúc ấy gia đình chúng tôi sống bên Phi Châu.

Một thời gian sau đó chúng tôi đưa Pierre về thủ đô Paris để khám bệnh nơi một bác sĩ chuyên về bệnh di truyền. Đó là bác sĩ Jérôme Lejeune. Thế nhưng lúc ấy chúng tôi chưa biết cũng chưa hề nghe nói đến danh tánh.

Phòng mạch của bác sĩ Jérôme Lejeune mang một bầu khí hoàn toàn khác biệt. Ông niềm nở tiếp chúng tôi. Ông cẩn thận khám Pierre. Ông khám trước khám sau rồi để Pierre xuống đất và nắm tay dắt tay. Ông âu yếm khuyến khích:

- Giỏi nhé! Con bước đi đi!

Rồi bác sĩ theo dõi phản ứng của bé cũng như nghe nhịp tim đập của bé. Bác sĩ Jérôme Lejeune nói rất nhiều, xác nhận chứng bệnh và giải thích cho chúng tôi hiểu rằng:

- Sở dĩ Pierre bị chứng khờ-khạo là vì bộ óc của bé hoạt động rất chậm. Giống như một động cơ bị nghẽn.

Rồi bác sĩ đặc biệt nhấn nhủ bốn phận của bậc làm cha mẹ: Pierre có thể sống hạnh phúc với hai chị gái và lớn lên đến tuổi trưởng thành. Pierre rất cần tình thương của chúng tôi và sẽ đáp lại bằng tình yêu của bé. Ông còn nói thêm:

- Việc phát triển chậm chạp nơi bộ óc của trẻ Down-Khờ không thể nhận ra khi bào thai còn trong dạ mẹ, hoặc trong thời kỳ đứa bé còn bú sữa mẹ. Chắc chắn rằng việc người mẹ nuôi dưỡng bào thai qua đường nối của rốn và sau đó qua dòng sữa, có thể góp phần vào việc làm giảm bớt mức độ khờ-khạo nơi đứa trẻ.

Gia đình chúng tôi sống bên Phi Châu nhưng hàng năm về nghỉ hè bên Pháp và đều đặn đưa bé Pierre đến khám nơi bác sĩ Jérôme Lejeune. Ông nhận ra ngay chúng tôi và nói:

- A, anh chị đang sống bên Phi Châu! Pierre ra sao rồi? Bây giờ xem thử nhé!

Bác sĩ Jérôme Lejeune là chuyên viên tài giỏi nhưng cùng lúc thắm đậm tình người. Ông dành thời giờ để khám kỹ lưỡng các thân chủ bé nhỏ và nói chuyện với cha mẹ chúng. Ông lắng nghe và trao đổi với chúng tôi. Ông đúng thật là đại khoa học gia! Chính ông đã khám phá ra rằng các trẻ "Down-Khờ" có 3 "cromosomi 21" thay vì 2. Do đó gọi là trẻ "Trisomico - Chậm Trí". Lúc sinh thời bác sĩ Jérôme Lejeune nhận được rất nhiều bằng khen thưởng, ngoại trừ giải Nobel dành cho các nhà khoa học tài ba!

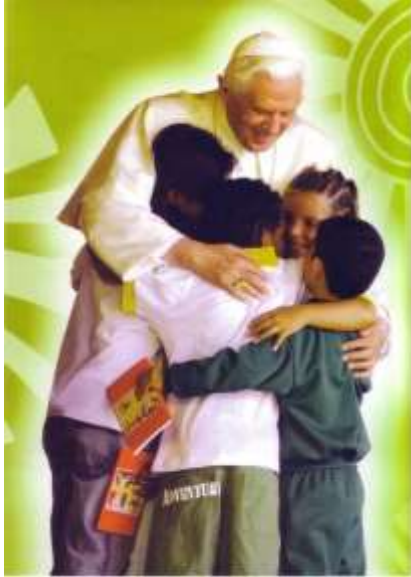
Đối với tôi, bác sĩ Jérôme Lejeune vừa là nhà khoa học vừa là vị thánh. Bởi vì, ông thực thi nghề nghiệp với trọn lương tâm của một bác sĩ. Tôi không biết bác sĩ sống đạo như thế nào và cầu nguyện ra sao nhưng tôi có thể làm chứng rằng, bác sĩ tận tâm chăm sóc bệnh nhân và dùng trọn khả năng chuyên nghiệp để phục vụ bệnh nhân. Đối với ông, ý nghĩa và mục đích chính của tìm tòi khoa học là để chăm sóc và đi đến việc chữa lành bệnh. Ngoài ra tôi được biết án phong chân phước cho bác sĩ Jérôme Lejeune đã khởi đầu ngày 28-6-2007.

Quỹ Jérôme Lejeune được thành lập sau khi bác sĩ qua đời có mục đích hỗ trợ việc tìm kiếm khoa học trên bình diện quốc tế để chữa trị các bệnh nhân chậm-trí.

Trở lại với câu chuyện con trai chúng tôi. Pierre năm nay 38 tuổi. Pierre có hai chị gái và 3 em, một gái hai trai. Hai chị gái và 3 em luôn luôn hỗ trợ và khuyến khích Pierre. Thật là niềm an ủi sâu xa cho Pierre. Hiện tại Pierre có việc làm và nhận trợ cấp dành cho người trưởng thành bị tàn tật. Vì thế xét về mặt vật chất thì Pierre hoàn toàn tự lập. Và Pierre sống với chúng tôi. Chỉ có một niềm đau mãi mãi theo đuổi chúng tôi là bậc làm cha mẹ. Đó là ý nghĩ:

- Khi chúng tôi chết, ai sẽ là người chăm sóc cho Pierre?

Ý tưởng này luôn dẫn dắt cho đến ngày chúng tôi suy gẫm về cuộc Thương Khó và Cái Chết của Đức Chúa GIÊSU KITÔ, Con THIÊN CHÚA. Chúng tôi hiểu ra nỗi đau đớn của THIÊN CHÚA CHA khi Ngài để Con Chí Thánh bị chết treo trên Thánh Giá hầu cứu chuộc nhân loại. Giờ đây chúng tôi phởn thắc đặc biệt con trai Pierre của chúng tôi cho Tình Yêu Quan Phòng của THIÊN CHÚA là CHA Nhân Lành.

... Vào lúc ấy, Đức Chúa GIÊSU cất tiếng nói: "Lạy CHA là Chúa Tể trời đất, Con xin ngợi khen CHA, vì CHA đã giấu không cho bậc khôn ngoan thông thái biết những điều này, nhưng lại mặc khải cho những người bé mọn. Vâng, lạy CHA, vì đó là điều đẹp ý CHA .. CHA Thầy đã giao phó mọi sự cho Thầy. Và không ai biết rõ Người Con, trừ CHÚA CHA; cũng như không ai biết rõ CHÚA CHA,

trừ Người Con và kẻ mà Người Con muốn mặc khải cho .. Tất cả những ai đang vất vả mang gánh nặng nề, hãy đến cùng Thầy, Thầy sẽ cho nghỉ ngơi bồi dưỡng. Anh em hãy mang lấy ách của Thầy, và hãy học với Thầy, vì Thầy có lòng hiền hậu và khiêm nhường. Tâm hồn anh em sẽ được nghỉ ngơi bồi dưỡng. Vì ách Thầy êm ái, và gánh Thầy nhẹ nhàng" (Matthêu 11,25-30).

("SÌ ALLA VITA", Mensile del Movimento per la vita italiano, Anno XXXII, Numero 10, Ottobre 2010, trang 13-15)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt